

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tilsigter en afløsning af lov nr. 230 af 26. maj 1982 om forsvarets organisation mv. med de ændringer, der følger af lov nr. 252 af 25. april 1990, jf. lovbekendtgørelse nr. 825 af 7. december 1990.

Regeringen er af den opfattelse, at der under de nuværende omstændigheder ikke eksisterer nogen direkte militær trussel mod grundlæggende danske sikkerhedspolitiske værdier, forstået som nationens eksistens, integritet og suverænitet.

En række aktuelle og latente konflikter truer imidlertid udvidede danske sikkerhedspolitiske mål og værdier, som fx ligger i principperne vedrørende fredelig ændring af grænser, overholdelse af menneskerettigheder, udvikling af demokratiske styreformer samt bæredygtig social, økonomisk og økologisk udvikling. Sådanne konflikter, der kan have deres oprindelse i politiske, ressourcemæssige, sociale, etniske eller religiøse forhold, manifesterer sig ofte lokalt, men indebærer risiko for geografisk spredning. Tilsvarende risiko kan udspringe af den stigende udbredelse af masseødelæggelsesvåben, missilteknologi, højteknologiske konventionelle våben mv.

Regeringen finder, at den direkte militære trussel mod de grundlæggende danske sikkerhedspolitiske værdier under de nuværende omstændigheder er erstattet af et antal lokale konflikter og konfliktpotentialer.

Det er regeringens holdning, at den internationale udvikling giver mulighed for aktivt at forfølge udvidede danske sikkerhedspolitiske mål og værdier, uden at de grundlæggende sikkerhedspolitiske mål og værdier derved prioriteres lavere.

Regeringen finder, at dansk forsvars deltagelse i operationer og missioner under FN og CSCE bidrager til, at lokale, herunder potentielle, konflikter ikke udvikler sig på en sådan måde, at der opstår trussel mod Danmarks eksistens, integritet og suverænitet. Regeringen finder endvidere, at dansk forsvar

bør deltage i konfliktforebyggende og tillidsskabende samarbejde i Europa, herunder i rammen af Det Nordatlantiske Samarbejdsråd, NACC og i CSCEs forum for sikkerhedssamarbejde (FSC).

Det er regeringens opfattelse, at dansk forsvar ikke isoleret kan virke krigsforebyggende i tilfælde af en større europæisk krise. Effektiv krigsforebyggelse i det danske nærrområde kan, som hidtil, alene opnås ved fortsat dansk medlemskab af NATO og aktiv deltagelse i Alliancens fælles forsvarsindsats. Regeringen finder ikke, at der eksisterer noget alternativ til den beskyttelse af de grundlæggende danske sikkerhedspolitiske mål og værdier, som Alliancen fortsat er garant for.

Regeringen finder, at dansk forsvars formål og opgaver bør tage udgangspunkt i et bredt sikkerhedsbegreb.

Bortfaldet af den umiddelbare militære trussel mod Danmark samt vedtagelsen af NATOs ændrede strategi og styrkestruktur betyder, at forberedelse af det direkte forsvar af dansk territorium og nærrområde i samarbejde med allierede forstærkninger under de nuværende omstændigheder kan tillægges relativt mindre betydning til fordel for deltagelse i internationale operationer og missioner samt i NATOs reaktionsstyrker. Dansk forsvar skal som følge heraf kunne bidrage med styrker af alle tre værn til NATOs reaktionsstyrker med henblik på deltagelse i konfliktforebyggelse, krisestyring eller i givet fald i løsningen af egentlige forsvarsmæssige opgaver.

Løsning af krigsopgaver i forbindelse med forsvar af territoriet og nærområdet i samarbejde med NATO-allierede, herunder uddannelse og opstilling af styrker, vil altid være hovedopgaven for dansk forsvar. Løsningen af andre opgaver må ikke kunne hindre forsvaret i effektivt og rettidigt at sikre nationens eksistens, integritet og suverænitet.

Under de nuværende omstændigheder bør forsvarets aktive deltagelse i løsning af opgaver på mandat af FN og CSCE, eventuelt gennem NATO, med det formål at fremme freden og den fælles sikkerhed tillægges høj prioritet. Aftalen af 13. november 1992